RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 92.525 van 23 januari 2001
in de zaak A. 44.343/XII-1051.

In zake : Leo PEETERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. VAN DER MUSSELE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

1. het Vlaamse Gewest,
2. de burgemeester van de gemeente DESSEL.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Leo PEETERS op 15 mei 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van :
- de beslissing van 15 maart 1991 van de Gemeenschaps-minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt waarbij enerzijds zijn beroep tegen het besluit van 24 december 1990 van de burgemeester van Dessel tot oplegging van de tuchtstraf van twee dagen schorsing zonder wedde wordt ingewilligd en anderzijds de tuchtstraf van twee dagen schorsing zonder wedde wordt opgelegd, en
- het voormelde besluit van 24 december 1990 van de burgemeester van Dessel;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 16 december 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DER MUSSELE, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de burgemeester van de gemeente Dessel verzoeker, politiecommissaris van de gemeente, op 24 december 1990 de tuchtstraf van twee dagen schorsing zonder wedde oplegt wegens de weigering van een opdracht op 3 maart 1990; dat verzoeker tegen die beslissing beroep instelt overeenkomstig het decreet van 7 juni 1989 houdende de vaststelling voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten; dat bij besluit van 15 maart 1991 de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en

Openbaar Ambt enerzijds het beroep tegen de tuchtstraf van de burgemeester inwilligt omdat in strijd met het bepaalde in artikel 200 van de nieuwe gemeentewet geen procesverbaal van het verhoor van verzoeker werd opgesteld, en anderzijds dezelfde tuchtstraf oplegt omdat verzoeker niet ontkent een bevel van de burgemeester niet te hebben uitgevoerd en hij niet het nodige heeft gedaan om de burgemeester als hoofd van de politie bij te staan;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in de memorie van antwoord stelt dat verzoeker tegen het besluit van de burgemeester bij haar het beroep van artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989 heeft ingediend, dat zij zich, na de inwilliging van verzoekers beroep, in de plaats van de burgemeester heeft gesteld, dat zij verzoeker tot een tuchtstraf van twee dagen schorsing met verlies van wedde heeft veroordeeld en dat haar besluit in de plaats treedt van dat van de burgemeester; dat de eerste verwerende partij er in de laatste memorie voorts op wijst dat de regeling van het artikel 13 en 14 van het decreet van 7 juni 1989 tot stand is gekomen ten gevolge van de consensus, in de commissie voor binnenlandse aangelegenheden en openbaar ambt van de Vlaamse Raad, over het ontwerp van overgangsdecreet van 10 mei 1989, dat er geen twijfel over kan bestaan dat het beroep van het decreet van 10 mei 1989 een hervormingsberoep is en dat bijgevolg ook het beroep van de artikelen 13 en 14 van het decreet van 7 juni 1989 die kwalificatie verdient;

Overwegende dat de beslissing van de gemeenschapsminister stoelt op het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten; dat, zoals nader toegelicht in de arresten van de Raad van

State inzake BUYCK, nr. 47.785 van 7 juni 1994, en GEMEENTE ZELE, nr. 68.249 van 23 september 1997, het decreet van 7 juni 1989 met betrekking tot tuchtstraffen opgelegd aan het politiepersoneel in een goedkeurings-toezicht en niet in een hervormingstoezicht voorziet, en dat voordien ook het decreet van 10 mei 1989 houdende regeling voor het Vlaamse Gewest van het administratief toezicht betreffende sommige tuchtmaatregelen getroffen ten aanzien van de leden van de gemeentepolitie een goedkeuringstoezicht instelde;

Overwegende dat aangezien de gemeenschaps-minister te dezen alleen over een goedkeuringsbevoegd-heid beschikte, hij bijgevolg slechts bevoegd was om de beslissing van 24 december 1990 van de burgemeester goed te keuren of niet goed te keuren; dat hij integendeel in graad van beroep uitspraak heeft gedaan over de aan verzoeker ten laste gelegde feiten; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat hij daardoor zijn bevoegdheid over-schreden heeft; dat zulks de vernietiging van het ministerieel besluit dient mee te brengen;

Overwegende dat verzoeker in het derde onderdeel van het tweede middel het besluit van de burgemeester verwijt het recht van verdediging te hebben geschonden doordat het verhoor niet sereen was; dat wordt toegelicht dat de burgemeester persoonlijk bij de feiten betrokken was, dat hij niet onafhankelijk en onpartijdig kon oordelen, dat geen procesverbaal is opgemaakt, dat een ontwerp van procesverbaal door de burgemeester is verscheurd, dat het verhoor "op zichzelf" vijftig minuten heeft geduurd, maar dan gevolgd is door een twee uur durende monoloog van de burgemeester, "dit met misbruik van zijn positie als tuchtrechter, waarbij hij t.o.v. zijn hoedanigheid als burgemeester geen afstand kan nemen", dat de burgemeester uiteindelijk stelde dat hij zijn uitspraak

wel zou bekendmaken maar "met al dat juridisch gedoe zeker geen rekening zou houden", dat verzoeker recht heeft op een nieuw en sereen verhoor door een onpartijdige en onafhankelijke tuchtrechter;

Overwegende dat de eerste verwerende partij repliceert dat het niet opstellen van een procesverbaal tot gevolg had dat zij het besluit van de burgemeester diende te vernietigen, wat ze ook gedaan heeft; dat de tweede verwerende partij doet gelden dat zij "akkoord was de akte van verweer als procesverbaal van het verhoor te aanvaarden", dat het van kwade trouw getuigt te stellen dat zij een monoloog van twee uur heeft gehouden, dat zij "inderdaad gedurende 2 uren in alle sereniteit geantwoord (heeft) op de meest uiteenlopende vragen van de verdediger", dat de verdediging op geen enkel ogenblik heeft gevraagd iets te notuleren, dat het verscheurd papier de aanzet was tot een verslag van het verhoor "dat echter nooit verder geraakte dan onbeantwoorde vragen", dat enerzijds het verhoor weigeren en anderzijds beweren dat er geen heeft plaats gehad "juridisch gedoe (is) waarop men geen relatie tussen burgemeester en politiecommissaris kan bouwen";

Overwegende dat naar eis van het toenmalige artikel 220 van de nieuwe gemeentewet de betrokkenen worden gehoord voordat enige tuchtmaatregel kan worden toegepast, en van hun verhoor procesverbaal wordt opgemaakt; dat het een én het ander strekken tot de bescherming van de rechten van de verdediging; dat te dezen het "verhoor" van verzoeker een nogal bijzonder verloop lijkt te hebben gekend; dat de verklaringen van de betrokkenen over dat verloop zeer uiteenlopend en zelfs tegenstrijdig zijn; dat er normaal het procesverbaal is om over de precieze toedracht uitsluitsel te verschaffen; dat evenwel, om onduidelijke reden en in strijd met een uitdrukkelijke wettekst, geen

procesverbaal blijkt te zijn opgesteld; dat in die omstandigheden verzoekers klacht dat het verhoor niet naar behoren is verlopen, voor gegrond wordt gehouden; dat ook de beslissing van de burgemeester dient vernietigd te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :
- de beslissing van 15 maart 1991 van de Gemeenschaps-minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt waarbij enerzijds het beroep van Leo PEETERS tegen de beslissing van 24 december 1990 van de burgemeester van Dessel wordt ingewilligd en anderzijds hem een tuchtstraf van twee dagen schorsing zonder wedde wordt opgelegd en
- de beslissing van 24 december 1990 van de burgemeester van Dessel om Leo PEETERS een tuchtstraf op te leggen van twee dagen schorsing zonder wedde.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**